

Länneltä

“Villi länsi” ei ole ollenkaan nimensä arvoinen. Ei edes edelläoleva kuvakaan sitä todista, vaikka se esittääkin länsipiirin viime edustajakokouksen erästä hetkeä, jolloin tunteet pääsivät valloille jonkun perin joutavan asian vuoksi ja puheenjohtajan ankarat yritykset nuijan iskuilla palauttaa järjestys eivät saaneet aikaan muuta kuin että nuija lensi irti varrestaan arveluttavasti uhaten erään edustajan paljasta päälakea.

Tällainen villi hetki oli, näet, poikkeus kokouksen tavallisesta menosta. Kokous muuten oli perin rauhallinen ja asiallinen. Ei edes Buttenkaan kuumaverinen edustaja voinut pysyväisesti innostuttaa kokousta, — hän itsekkin väsyi ylimääräiseen innostukseensa parin päivän kuluttua.

Päivälehdet ovat jo kertoneet kokouksen tekemistä päätöksistä,

jotka kaikki rakentuivat sille järjestön valtavaksi enemmistökän-

Bonnerin edustaja A. Johnson

“Santtu”

naksi muodostuvalle käsitykselle, joka haluaa suhtautua Amerikan työväenliikkeeseen sen luonnollista kehitystä edistävästi, antamatta tukea viime aikoina jonkun verran häiriötä aikaansaaneille syndikalistisille virtauksille. Se että kokouksessa tämä kanta pääsi enemmistöksi, suuressa määrässä myötävaikuttanee meidän järjestömme sisäisten “suuntariitojen” selvittämiseksi. Toivottavasti vähemmistöön joutuneet toverit käsittävät, että se heidän valloituspolitiikkansa ei lopultakaan vetele, vaan tulee heidänkin asettua lojaliselle kannalle järjestömme enemmistökäsityksiä kohtaan.

Läntinen osa järjestöstämme on viime vuosina vällinneitten suuntariitojen aikana pysynyt melko lailla koskemattomana. Poikkeuksen tässä suhteessa muodosti vain viime vuosi, jolloin yhteydessä puutavaratyöläisten järjestymisen kanssa jouduttiin sielläkin tappelemaan “suuntakysymyksestä”. Asioiden luonnollinen kehitys on siel-

lä ratkaissut kysymyksen epäedullisesti niille, jotka ovat asettuneet kaiken toivonsa n. s. I. W. W.-liittoon. Olisi varsin toivottava, että tästä lähtien järjestymiskysymys siellä ei olisi riitakapulana, sillä juuri länsi, enemmän kuin mikään muu Amerikan osa, tarvitsee nykyään mahdollisuutta häiritsemättömään järjestymistyöhön.

Taloudellisessa suhteessa on länsi vielä varsin kehittymätön. Siellä vallitsee osittain sama asiain tila kuin idässä kolmisenkymmentä vuotta sitten — pikkuporvariluokka taistelee viimeistä taisteluaan päällehyökkäävää kapitalismia vastaan. Lännen pikkuporvaristo on “itsenäisesti” “radikaalista”, joka seikka vieläkin vaikuttaa häiritsevästi työväenliikkeeseen. Pikkuporvariston näennäinen “radikalisuus” hämmentää luokkarajoja; monet tiedottomammat työläiset erehtyvät otaksumaan sitä joksikin

Kokouksen ainoa nainen — Alma Segerroos Friscosta.

heillekin kelpaavaksi toimintaohjelmaksi ja kapitalismiin sortumaisillaan oleva pikkuporvaristo, joka tuntee kiukkuja kapitalismia kohtaan, mutta ei ole vapautunut yksilöllismielisyydestä eikä ymmärrä luokkataistelua, tulee sosialistipuolueeseen antaen leimansa sikäläiselle liikkeelle. Tästä johtuu epävarmuutta ja hajaannusta. Sosialistisen liikkeen heikko asema Oregonin, Idahon ym. valtioissa, vakavat puolueriidat Washingtonin valtiossa — ne kaikki löytä-

pärille kehittyä tietoista suurteollisuustyöväkeä, nousee sahateollisuuskaupunkeja tehdastyöläisjoukkoineen. Kauvas Marshfieldin metsien taakse rakennetaan suuria paperitehtaita sekä rautateitä yhdistämään nuo seudut kapitalismin valtasuonien kanssa. Kaikkiin Tyynen meren satamiin rakennetaan kuumeentapaisella kiireellä laivatokkeja ottamaan vastaan suuren siirtolaistulvan, joka virtaa sinne vuoden kuluttua, kun Panaman kanava aukenee orjain kulje-

Astorian s. s. osaston talo.

vät selityksensä juuri näissä seikoissa. Lännen palkkatyöläisten asema on osaksi vielä sellainen, että sekään ei ole takeena varmalle, järkähtämättömälle luokkatietoisuudelle. Tuntuva osa lännen työväestöstä on paikalta paikalle kulkevata joukkoa, jolla on voimakasta luokkavaistoa, mutta luokkatietoisuuden kehittymiselle vielä paljon toivomisen varaa.

Mutta kapitalismi tekee tehtävänsä. Jo ennestään olevan kai-vosteollisuuden lisäksi, jonka ym-

tusta varten. Näitten odotuksien varassa suunnitellaan paljon muitakin teollisuuslaitoksia. On selvä asia, että kanavan auvettua huomattava osa Amerikan suurteollisuutta siirtyy lännelle käsin, jossa maakorko vielä on suhteellisesti alhainen ja raaka-aineitakin — rautaa lukuunottamatta — on yhtä lähellä kuin idässä konsanaan.

Näitten tapausten varalta täytyy lännellä hinnalla millä hyvänsä saada jonkinlaista järjestymistä ottamaan vastaan niitä hyökkäyk-

siä, mitä kapitalistivallan taholta, Europasta tuotujen palkkaorjien tahdottomalla avulla tullaan tekemään siellä ennestään olevia työläisiä vastaan. On paljon alaa toisyyttä varten ja vähän varaa tuhata voimiamme tyhjään kamarifilosofiaan ja ihmeellisten pelastajain odottamiseen.

Tämä seikka alkaakin käydä selväksi lännen suomalaisille sosialisteille, joiden lukumäärä monessa valtiossa tekee heille mahdolliseksi

siaan. Länsipiirin edustajakokous osoitti, että siellä ollaan tehtävänä tasalla.

* * *

Säkenien toimitus pyysi eräältä kokouksessa olleelta taiteelliselta toverilta tuokiokuvia kokouksen menosta. Hän piirsi heti sen poikkeuskuvan, joka on edellä julkaistu. Sen lisäksi joitakin muita, joista kuitenkin emme saaneet tähän numeroon muuta kuin parisen kol-

Tuokiokuva länsip. edustajakokouksesta.

suuressa määrin itsekohtaisesti vaikuttaa asioitten kehittymiseen siellä. On huomattavissa, että varsinaisen teollisuustyöväestö, suomalaisten keskuudessa, näkee sen helpoimmin — ja muut seuraavat perässä.

Tämä taloudellinen tausta on ollut ja on lännen "suuntariitojen" takana — kun niistä ottaa pois kaiken sen ylimääräisen touhinan ja metakan, mikä tappelun kestäessä syntyy yksilöitten nimitellessä toi-

me: kaljupää Santeri, joka odottamatta saapui kokoukseen ilmeiseksi mielipahaksi virkaveljelleen Jusille, joka niinkään oli sinne tullut; kokouksen ainoa naisedustaja, Friscon Alma Segerroos, joutui hänkin piirustajamme huomiolon alaiseksi, niin kuin luonnollista on ja pelkkä kohteliaisuuskin vaati. Alma on sitä paitsi vanha kokousihminen (vanha tässä tarkoittaa "monessa kokouksessa ollutta" eikä mitään viittauksia ikäsuhtei-

siin — se olkoon turvaksemme sanottu). Hän on sitä lännen vanhaa kantajoukkoa. Kolmas taiteilijamme ikuistuttama edustaja on Bonnerin toveri Alarik Johnson, joka ei mitenkään voinut ymmärtää, millä tavalla voidaan olla kannattamatta I. W. W.-tä, mutta kuitenkin kannattaa bonnerilaisten lakokotaistelua. Ja se viimeinen kuva on otettu heti sen jälkeen kun länteläisten riitakapula, "Santtu", oli saapunut Astoriaan puoliansa pitämään.

Muutamit järjestömme kaupungit, nim. ne joissa puoluelehemme sijaitsevat, ovat varsin edullisessa asemassa siinä suhteessa, että nii-

den oastojen jäsenistö vuosittain uudistuvien kokousten ja niissä ta-
pahtuvien väittelyjen kautta saa
ylmääräisiä luentokurssitilaisuuksia,
joiden arvo ei ole vähäinen. Astorian
komea työn temppeli, jonka kuva myös
on julkaistu tässä numerossa, on
seiniensä sisässä nähnyt monta
tällaista luentokurssia. Siellä onkin
iso joukko tovereita, joka on sivulta
katsoen seurannut kaikki kokoukset
viimeisen kuuden vuoden aikana ja
on niin perehtynyt kaikkiin "suuntakysy-
myksiin" ja niiden monimutkaisuuksiin
kuin paraskin suuntaexpertti.

